

Sygn. akt II S 11/12

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Edward Stelmasik (spr.)

Sędziowie: SSA Tadeusz Kiełbowicz

SSA Cezariusz Baćkowski

po rozpoznaniu skargi oskarżonego **R. S. (1)**

z dnia 20 lutego 2012 r. o stwierdzenie przewlekłości postępowania przygotowawczego w sprawie 4 Ds. 92/12 (pierwsza sygnatura 1 Ds. 703/00 Prokuratury Rejonowej w G. oraz w postępowaniu sądowym przed Sądem Okręgowym w Legnicy w sprawie III K 39/12

na podstawie art. 623 kpk oraz art. 12 p.1 ustawy z dnia 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony Dz. U 2004/179/1843

po s t a n a w i a

I. zwolnić oskarżonego R. S. (1) od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi;

II. oddalić skargę na tok postępowania przygotowawczego;

III. pozostawić bez rozpoznania skargę na tok postępowania sądowego.

UZASADNIENIE

Oskarżony R. S. wniósł w dniu 20 lutego 2012 r. skargę cyt. „na bezzasadne naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu prokuratorskim i obecnie sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki” (cytat ze skargi).

Domaga się przy tym zasądzenia od Skarbu Państwa na jego rzecz 15.000 zł. cyt. „tytułem zadośćuczynienia”.

Niezależnie od powyższego w dniu 18.04.2012 r. wniósł o zwolnienie go od opłaty od przedmiotowego wniosku.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Ad. I Wniosek i zwolnienie skarżącego od opłaty przewidzianej w art. 17 przedmiotowej Ustawy uznano za zasadny. Stwierdzono, że osk. R. S. praktycznie nigdy nie pracował zarobkowo, nie ujawniono by posiadał środki finansowe a obecnie przebywa w zakładzie karnym. Nie jest więc w stanie uiścić opłaty w kwocie 100 zł. od wnoszonej skargi. Stąd decyzja o zwolnieniu go od tej opłaty.

Ad. II W skardze swej domaga się R. S. stwierdzenia m.in. przewlekłości „postępowania sądowego” (cytat ze skargi). Żądanie to wniesione zostało z naruszeniem art. 5 p. 1 przedmiotowej Ustawy. Wymieniony przepis upoważnia do wniesienia skargi na określony tok postępowania w czasie gdy postępowanie takie się toczy. Przypomnieć wobec tego należy, że skargę cyt. „na tok postępowania sądowego” wniósł R. S. w dniu 20.02.2012 r. (wpłynęła do Prokuratury 21.02.2012 r.), w sytuacji gdy w tym czasie jeszcze postępowanie sądowe się nie toczyło. Prokurator sporządził akt oskarżenia 26.03.2012 r. natomiast skierował go do Sądu Okręgowego w Legnicy z aktami sprawy w dniu 5 kwietnia 2012 r. Z powyższego wynika, że domagał się skarżący stwierdzenia przewlekłości „postępowania sądowego „w chwili gdy postępowanie to jeszcze się nie rozpoczęło. Postępowanie sądowe przed Sądem Okręgowym w Legnicy rozpoczęło

się bowiem po upływie blisko 2 miesięcy od daty wniesienia skargi. Skargę na postępowanie sądowe” pozostawiono więc bez rozpoznania.

Ad. III Przedmiotem merytorycznego rozpoznania była więc jedynie skarga na tok postępowania przygotowawczego. Skarżący podnosi, iż postępowanie to miało długotrwały charakter, zaś odpowiedzialnymi za ten stan rzeczy są prokuratorzy.

Stwierdzenia powyższe prawdziwe są tylko w tej części, w której stwierdza się, że postępowanie przygotowawcze w Prokuraturze Rejonowej w G. miało długotrwały charakter. Niezasadne są natomiast sugestie skarżącego, że za stan ten odpowiadają prowadzący to postępowanie prokuratorzy i policjanci.

Sąd Apelacyjny zauważa, że postępowanie przygotowawcze przeciwko R . S. rozpoczęło się 27 stycznia 2000 r. (postanowienie o przedstawieniu zarzutu popełnienia od 1.09.1999 r. do 6.10.1999 r. czynu z art. 310 § 1 i 2 kk w zw. z art. 286 § 1 kk – sygn. akt 3 Ds. 1181/99). Wyjaśnić w tym miejscu należy, że w 2004 r. skarżący ten dopuścił się w W. kolejnego przestępstwa – konkretnie oszustwa z art. 286 § 1 kk i sprawę tę połączono do wspólnego prowadzenia z wymienionym wyżej przestępstwem sfalszowania czeku.

Postępowanie to trwało więc ponad 12 lat (od 27.01.2000 r. do 5 kwietnia 2012 r.) Zwłokę w zakończeniu tego postępowania nie sposób uznać jednak za nieuzasadnioną w rozumieniu art. 2 ustawy z 17.06.2004 r. o skardze

Była ona a bowiem wynikiem:

- a) okoliczności o charakterze obiektywnym,
- b) jak i następstwem postawy skarżącego.

Na uzasadnienie swego stanowiska przedstawia Sąd Apelacyjny następujące argumenty, dzieląc tok postępowania przygotowawczego na 4 okresy:

1. Zwłoka w zakończeniu sprawy w latach 2000- 2002 r. miała obiektywną przyczynę. Przestępstwa sfalszowania czeków miał dopuścić się R . S. wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi osobami. Jeden z tych współsprawców ukrywał się przed organami ścigania stąd też w dniu 01 lipca 2000 r. zawiesił Prokurator Rejonowy w G. postępowanie przygotowawcze w sprawie do czasu ujęcia tego ukrywającego się współsprawcy.

2. Z kolei w latach 2003 – 2007 r. przeszkodą w prowadzeniu postępowania przygotowawczego była postawa skarżącego R . S.. Był on podejrzewany przez 17 prokuratur w Polsce o popełnienie wielu oszustw na terenie całego Kraju. W obawie przed groźącą mu odpowiedzialnością karną ukrywał się więc od 2003 r. za granicą –głównie w RFN (patrz: wywiad sporządzony przez kuratora z dnia 24.01.2006 r.). Został on sprowadzony do Polski w dniu 8 sierpnia 2007 r. w następstwie wykonania przez Sąd Krajowy w B. europejskiego nakazu aresztowania wydanego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu. Jest znamiennym, bo obrazuje to rozmiar działalności przestępczej R . S. w tamtym czasie, że był on poszukiwany przez 17 prokuratur (patrz: Postanowienie Sądu Krajowego w Berlinie z dnia 5 lipca 2007 r.).

3. Nie sposób zarzucać bezczynności organom prowadzącym śledztwo przeciwko R . S. w okresie od 8 sierpnia 2007 r. do 22.04.2010 r. To prawda, że w tym czasie skarżący był pozbawiony wolności. Już wyżej jednak wspomniano, że z uwagi na wielość popełnionych przestępstw, prowadzono przeciwko niemu szereg postępowań karnych w różnych rejonach Polski. O wielości tych postępowań świadczyć może m.in. fakt, że w wymienionym czasie tj. 2 lat i 7 miesięcy był on 34 krotnie przetransportowywany między różnymi zakładami karnymi (patrz: zaświadczenie Z.K. w W. z dnia 2.02.2012 r.). Jest więc zrozumiałym, że tak częste transporty skarżącego do różnych zakładów karnych uniemożliwiały prokuratorowi przeprowadzenie czynności śledczych – w tym m.in. przeprowadzenia dowodu z badań psychiatrycznych podejrzanego R . S..

4. Nie sposób obarczać prowadzącego śledztwo za zwłokę jaka nastąpiła w śledztwie od 22 kwietnia 2010 r. tj. od chwili gdy skarżący R . S. opuścił zakład karny. Trudno bowiem wymagać, aby organy ścigania na bieżąco śledziły

tok wszystkich postępowań karnych prowadzących przeciwko temu skarżącemu. Jego postawa po zwolnieniu z zakładu karnego w dniu 22.04.2010 r. nakazuje jednak wątpić w prawdziwość twierdzeń zawartych w skardze, jakoby długotrwały tok postępowania przygotowawczego, wywoływał u niego dyskomfort psychiczny. Gdyby bowiem zależało mu na rychłym zakończeniu tego postępowania, to mógł powiadomić Prokuraturę w G., że jest już do jej dyspozycji. Tymczasem dopiero informacja uzyskana o osadzeniu tego skarżącego w kwietniu 2011 r. w zakładzie karnym umożliwiła prokuraturze podjęcie dalszych czynności śledczych, zakończonych skierowaniem w dniu 5.04.2012 r. – sprawy do Sądu Okręgowego w Legnicy z aktem oskarżenia.

W podsumowaniu stwierdzić należy, że zwłoka w zakończeniu postępowania przygotowawczego w sprawie noszącej początkowo nr 1 Ds. 1181/99 a na końcu śledztwa sygnaturę 4 Ds. 92/12 nie miała charakteru „nieuzasadnionej” w rozumieniu art. 2 ustawy z 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony, stąd też skargę R. S. na tok tego postępowania oddalono.